

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 146/03-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. júna 2003 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. A. P., K., pre namietané porušenie jej základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 15 Nc 55/02-37 z 30. augusta 2002 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. A. P. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. mája 2003 doručená sťažnosť JUDr. A. P., K. (ďalej len „sťažovateľka“), v ktorej namietala porušenie jej základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) č. k. 15 Nc 55/02-37 z 30. augusta 2002.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti uviedla, že žalobca Vojtech Babič podal na Okresnom súde Košice I (ďalej len „okresný súd“) žalobu o vrátenie bezdôvodného obohatenia a náhradu škody, ktorá je vedená na uvedenom súde pod sp. zn. 20 C 286/00. Okresný súd v predmetnej veci vydal 18. októbra 2000 platobný rozkaz, proti ktorému sťažovateľka v zákonom stanovenej lehote podala odpor. V podanom odpore namietala okrem iného aj miestnu nepríslušnosť okresného súdu s poukazom na ustanovenia § 82 ods. 2, § 84 a § 87 písm. a) a b) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“). Na základe vznesenej námietky miestnej nepríslušnosti bol spis postúpený Okresnému súdu Košice II na ďalšie konanie a rozhodnutie podľa § 105 ods. 1 a 2 OSP. Okresný súd Košice II s postúpením predmetnej veci nesúhlasil, a preto krajský súd v súlade s § 105 ods. 3 OSP svojím uznesením č. k. 15 Nc 55/02-37 z 30. augusta 2002 rozhodol, že na konanie vo veci sp. zn. 20 C 286/00 je miestne príslušný okresný súd. Predmetným rozhodnutím krajského súdu došlo podľa sťažovateľky k porušeniu zákona, pretože v ňom nerešpektoval zákonom ustanovené hranice obvodov súdov, ako aj k porušeniu ústavou zaručených práv, pretože miestne príslušným je podľa kritérií občianskeho súdneho konania v danom prípade Okresný súd Košice II.

Proti uzneseniu krajského súdu č. k. 15 Nc 55/02-37 z 30. augusta 2002, ktorým rozhodoval o otázke príslušnosti súdu, podala sťažovateľka podnet na mimoriadne dovolanie, ktorý bol Krajskou prokuratúrou v Košiciach odložený z dôvodu jeho neprípustnosti. Zachovanie dvojmesačnej lehoty v zmysle § 53 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažovateľka zdôvodňuje doručením oznámenia o odložení jej podnetu na mimoriadne dovolanie Krajskou prokuratúrou v Košiciach 12. mája 2003.

Sťažovateľka ďalej vo svojej sťažnosti navrhla, aby ústavný súd rozhodol po vykonanom dokazovaní nálezom nasledovne: *„vyhodnotil moju sťažnosť ako opodstatnenú a vyslovil, že Uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 15 Nc 55/02-37 zo dňa 30. 8. 2002 došlo k porušeniu mojich práv na súdnu a inú právnu ochranu v čl. 46 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a zrušil napadnuté rozhodnutie.“*

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

V zmysle § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 55/02, III. ÚS 62/02). Jednou zo zákonných podmienok pre jej prijatie na ďalšie konanie je jej podanie v zákonom stanovenej lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu do základných práv alebo slobôd sťažovateľa.

Z tvrdení sťažovateľky uvedených v sťažnosti, ako aj z listinných dôkazov, ktoré k nej pripojila, vyplýva, že uznesenie krajského súdu č. k. 15 Nc 55/02-37 z 30. augusta 2002 nadobudlo právoplatnosť 15. novembra 2002. Sťažnosť sťažovateľky z 20. mája 2003 bola ústavnému súdu doručená 22. mája 2003.

Sťažovateľka v predmetnej veci podala na Krajskú prokuratúru v Košiciach podnet na podanie mimoriadneho dovolania, ktorým odôvodňovala vo svojej sťažnosti zachovanie lehoty uvedenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

V súvislosti so svojou rozhodovacou činnosťou ústavný súd vyslovil, že mimoriadny opravný prostriedok, ktorý sťažovateľ nemôže uplatniť osobne a s ktorým sa ako právny účinok nespája priame odstránenie opodstatnene namietnutého porušenia ústavného práva alebo slobody, nemá povahu účinného právneho prostriedku nápravy v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde, teda takého právneho prostriedku, ktorý musí sťažovateľ vyčerpať skôr, ako sa v konaní pred ústavným súdom môže uchádzať o ochranu svojich práv podľa čl. 127 (mutatis mutandis II. ÚS 34/99).

Podanie podnetu na podanie mimoriadneho dovolania nemožno považovať za využitie účinného prostriedku nápravy v zmysle § 53 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde. Pre posúdenie otázky zachovania lehoty v zmysle § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde nie je preto rozhodujúce, kedy bolo sťažovateľke doručené oznámenie o odložení jej podnetu na podanie mimoriadneho dovolania (12. mája 2003), ale dátum nadobudnutia právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu (15. november 2002).

Sťažovateľka sa teda ústavnej ochrany svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov domáhala až po uplynutí lehoty uvedenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľky odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako oneskorene podanú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok

V Košiciach 18. júna 2003